

Gvozden(a) ili ravnopravna žena

Objavljeno : 15 08 2018

Komentari: 13

Tag: Gvozden, ravnopravnost, žena

<http://ozonpress.net/drustvo/gvozdena-ili-ravnopravna-zena/>

Povodom teksta “**Predrasude o ženama na čačanski način**” koji je objavljen u Čačanskim novinama i na portalu OzonPress, redakciji Čačanskih novina obratila se Kancelarija Poverenice za zaštitu ravnopravnosti sa molbom da objavi autorski tekst poverenice Brankice Janković.

Stav Gvozdena Nikolića, dopisnika TV Prva: Žene u kujne

Podsetimo, tekst “**Predrasude o ženama na čačanski način**” postavio je pitanje da li je netolerancija opšteprihvatljiv stav polazeći od činjenice da oni koji u Čačku imaju priliku da učestvuju u kreiranju javnog mnjenja ne prezaju da svoje predrasude i mizogine stavove javno plasiraju.

Sagovornice na tu temu bile su odbornice u Skupštini grada Čačka Nataša Cvijović, dr Vesna Novaković i Milica Prokić, a povod za razgovor na tu temu bilo je obraćanje u javnoj viber grupi, **dopisnika Prve TV** i vlasnika pronaprednjačkog glasila GZS Gvozdena Nikolića odbornici Grupe građana “Za napredniji Čačak” Violeti Marković porukom da je umislila da je političar velikog formata, da ide u kujnu, da ne zna ništa ko tele i da ne lupa... Autorski tekst “Gvozden(a) ili ravnopravna žena” Brankice Janković, poverenice za zaštitu ravnopravnosti, objavljen je u najnovijem broju Čačanskih novina, a uz saglasnost autorke objavljuje ga i naš portal:

Gvozden(a) ili ravnopravna žena

Skoro svakodnevno su u medijima, na raznim sednicama, po društvenim mrežama, uspešne žene, pogotovo političarke, izložene degradiranju i vređanju, opšteprihvaćenim stavovima kako je ženi mesto u kuhinji za šporetom i da je svaki društveni angažman njeno “umišljanje” da je osoba “visokog formata”. Ovim predrasudama ne robuju ljudi u samo jednom gradu ili opštini, u samo jednom regionu, već je to opšte mesto svuda oko nas. I same žene, o sopstvenim kvalitetima i napretku na društvenoj lestvici, ponekad misle na sličan način kao i pojedini muškarci, i umesto podrške uspešnim ženama, u svojim sredinama, sklone su osudi, nerazumevanju pa čak i podsmehu. “Ma šta je ona umislila, bolje bi joj bilo da gleda muža i decu nego da se petlja u politiku”... Koliko puta ste čuli tu

rečenicu? Ipak, to ne znači da stvari treba uzimati zdravo za gotovo i odustati, i od borbe i od edukacije.

Brankica Janković

Borba za ženska prava dugo je trajala i traje još uvek, a o tome bi što-šta mogle da kažu, recimo, one malobrojne predsednice opština, direktorke javnih preduzeća ili odbornice po Srbiji. Iako je napredak vidljiv i propisi postoje, predrasude i stereotipi o ženskim pravima grčevito opstaju. Ponekad su toliko jaki da se pitam šta toliko utiče na krutost u stavovima, zašto je tako duboko ukorenjeno u mentalni kod u našem društvu, i to ne samo kod muškaraca nego i kod samih žena?

Posebna teškoća je i u tome što mnoge žene još uvek čekaju, misleći da će neki novi zakon sam po sebi rešiti pitanje njihovih prava i pozicije. Često čujem da su očekivanja od novog Zakona o rodnoj ravnopravnosti velika, i mnogo je onih koji misle da je to neki "čarobni štapić" koji će rešiti sve probleme. Naravno da nije tako, tim pre što Srbija čitavu deceniju već ima Zakon o ravnopravnosti polova, ali i krovni Zakon o zabrani diskriminacije, na osnovu kojeg institucija na čijem sam čelu, Poverenik za zaštitu ravnopravnosti, kao centralni mehanizam, efikasno štiti sve koji su diskriminirani, uključujući i žene, koje su, nažalost, već godinama u samom neslavnom vrhu kada je u pitanju njihova diskriminacija. Dakle, nije problem u zakonima, već u njihovoj primeni, i nije problem u sankcionisanju, već u menjanju pogleda na ulogu, mesto i značaj uključivanja žena u sve segmente života. Takođe je činjenica da rodna ravnopravnost o kojoj se, toliko priča, kod nekih počinje da izaziva i kontraefekat, a da u praksi i na delu do nje još nismo stigli u potpunosti.

Kao poverenica za zaštitu ravnopravnosti, važno je da naglasim: sve žene koje se nađu na meti uvreda, omalovažavanja, različitih verbalnih napada samo zato što su žene, nemaju potrebe da čekaju nikakve nove zakone. Poverenik za zaštitu ravnopravnosti, je tu da pruži zaštitu svakome ko nam se obrati. Preporuka koju mi damo ponekada nije dovoljna jer se po neki diskriminator odluči da po njoj ne postupi (doduše, oni su ređi). Ipak, ostane zabeleženo da je taj neko prekršio zakon – nikad se ne zna kada će mu to zasmetati.

Ostvarivanje prava s jedne, i predrasude i stereotipi sa druge strane, ne menjaju se čekanjem, već delovanjem i koliko god neka sredina bila konzervativna promene u stavovima su moguće. Dakle, zakoni, u oblasti zaštite ljudskih prava, već postoje ali je potrebno njihovo bolje razumevanje i primena.

I još nešto za kraj: ravnopravnost žena, njihov uspeh u političkom, javnom, privrednom životu, ne znači borbu i oduzimanje dela prava od muškaraca. Naprotiv! Oni su ti koji koji treba da budu nosioci promena, oni su ti koji treba da kažu da davanje prava ženama ne znači ugrožavanje muškaraca. Samo tako možemo da pravimo ovu našu Srbiju još boljim mestom za život. A u toj Srbiji danas većina žena, gotovo svakodnevno se susreće sa različitim predrasudama, preprekama i izazovima, u svim segmentima života – od toga da se i dalje većinski smatra da su politika i biznis rezervisani samo za muškarce, pa do svakodnevnog komentara u saobraćaju 'znao sam da vozi žena'.

Brankica Janković
Poverenica za zaštitu ravnopravnosti

5616 ukupnih pregleda